

12 maanden... 365 dagen... 52 weken... 1 jaar!

Wat is een jaar op een mensenleven?

Dit afgelopen jaar is een bewogen jaar in vele opzichten. Ontelbare ervaringen rijker en ongelooflijk veel nieuwe contacten erbij. Het ene contact was er even en anderen blijven bestaan.

Bijzonder, dat was het voor mij tot nu toe en ik ben ook dankbaar. Dankbaar om dit allemaal mee te mogen ervaren, een schakel te mogen zijn in het grote geheel waar wij allen maar kleine onderdeeljes van zijn.

Velen denken op deze aardbol dat alles alleen om hen draait en bescheidenheid is ver te zoeken maar zolang je het besef blijft houden dat je maar een soort "doorgeefsysteem" bent en dat ook ziet weet ik zeker dat je een waardevolle taak aan het uitvoeren bent.

Een jaar.....

Een heel jaar geleden ontstond het idee om via een mailactie "eventjes" te waarschuwen, mensen te attenderen op het feit dat er meer informatie voor handen is dan het RIVM en de GGD naar buiten brachten ten aanzien van de HPV-campagne voor meisjes vanaf 12 jaar. Dat idee, dat ene simpele idee was er eentje met verstrekkende gevolgen en is voelbaar tot op de dag van vandaag.

Heel "onschuldig" begon ik samen met Irene de mails te verspreiden naar particulieren, met het verzoek deze ook weer door te zenden. Naar scholen met het verzoek de ouders in te lichten dat er meer te lezen en te ontdekken was voordat men besloot het vaccin te accepteren. De boodschap was: "Bezint eer gij begint"..... En wie dan wel het vaccin wilde had tenminste nog nagedacht! Dat was onze missie, meer niet.....

Meer niet?

Al snel gebeurde er van alles, de mailactie was een succes, de contacten kwamen overal vandaan en de media begonnen te reageren. Mooi zo!

Maar toen... Toen overleed Freek Hagoort op 9 maart 2009, drie dagen na zijn DTP en BMR vaccinatie. Daar werden wij mee geconfronteerd en plaatsten informatie hierover op onze website. Door dit vreselijke gebeuren lieten we ook informatie toe over de andere vaccins.

Het werd voorjaar..... de bolbloemen bloeiden "opeens", dat ging allemaal een beetje langs ons heen maar men begon ook met de eerste verhalen rond de griep wat het verdere jaar aardig ging beheersen bleek later.

En zo rolden wij door van het ene in het andere. Irene koos ervoor om zich met andere zaken bezig te gaan houden en Ellen die op een dag in maart "zomaar" in mijn mailbox zat nam in de loop van de tijd allerlei taken op zich. Ellen woont in het zuiden van Frankrijk. Er ontstond een band. We bleken overeenkomsten te hebben die terug voerden naar jaren geleden, zij was ook bekend in het dorp waar ik woon, kwam daar vroeger met haar ouders en nog gekker..... met ballpoint staat haar meisjesachternaam geschreven in een laatje van een kastje dat ik heb, ooit bij mijn opa en oma vandaan. Een oud kastje en of het nu wel of niet terug te voeren is naar de familielijnen van Ellen doet niet meer ter zaken maar het was een grappige ontdekking. De wereld is klein zeggen we op een dergelijk moment. En dat is gebleken dit jaar met al die contacten uit eigen land en daarbuiten. Door het internet verkeer en het mailen ben je snel op de plaats van bestemming en ontmoeten velen elkaar.

Daar mochten wij als de "Verontruste moeders" ook een rol in spelen: mensen op elkaars pad brengen.

Absoluut hoogtepunt was als kroon op het werk 25 november 2009, toen tijdens een persconferentie mijn boek gepresenteerd werd. Een boek, voor iedereen bedoeld, om zo met je burens te praten over de andere kant van veel zaken, om je buurvrouw aan het denken te krijgen over zaken waar zij nu

misschien nog luchtig en gemakkelijk over denkt. Het boek heeft als titel: "Wat je niet verteld wordt over Vaccinaties".....

Die avond, de 25ste november, heb ik ook Annemieke ontmoet.

Al snel bleek dat zij de taak op zich ging nemen om Hyves en andere internet zaken voor ons te regelen.

Als puzzelstukjes passen onze activiteiten in elkaar en dat is iets wat zeer waardevol is.

Ellen en Annemieke, met jullie hoop ik nog lang te kunnen verzorgen wat wij reeds zijn gestart en dat onze vriendschappelijke basis hier extra energie aan zal geven.

Dit was een heel belangrijk jaar en het komende jaar is nog veel belangrijker. Want terug kijken is goed, goed voor het gevoel en het zicht op wat is geweest, maar vooruit kijken is de toekomst en die ligt nu voor ons. Er is nog veel te doen, veel te vertellen, te verspreiden en vooral wakker te schudden.

Iedereen die op welke wijze dan ook dit afgelopen jaar zijn of haar bijdrage heeft geleverd dank ik ook van harte want zonder jullie allemaal konden en kunnen wij niet de zaadjes blijven planten zoals we nu steeds doen. Elke schakel is belangrijk, ieder zijn eigen kwaliteiten en drive om dat te doen wat moet gebeuren.

Woensdag 17 februari is een legendarische dag als datum, maar ook die dag gaat voorbij en het zal de 18^e worden. Even glimlachen en dankbaar zijn is op zijn plaats maar er is werk te doen! De mouwen opstropen, de agenda vullen met lezingen en zoveel mogelijk personen vertellen dat iedereen een eigen keuze heeft. Een eigen keuze om veel dingen wel of niet te laten gebeuren.

Wat ook onze boodschap is, is dat we niet moeten versomberen en ons verliezen in het grote verhaal waar velen toch ongelooflijk veel moeite mee hebben. We kunnen niet van het ene op het andere moment grote problemen veranderen, het hele land bewust krijgen ten aanzien van vaccins, maar wat kunnen we dan wel? Wat is dan wel positief op korte termijn?

Verbeter de wereld en begin bij jezelf! Sta open voor anderen, help anderen en begin in je eigen gezin, in je eigen keukenkastje.....

In je eigen keukenkastje? Ja, als je daar al bewust bent van stoffen die niet gezond zijn in voedingsmiddelen dan ben je al begonnen met de wereld om je heen in het klein te verbeteren.

Dat is ook een issue in de lezingen die ik geef. Altijd de balans proberen aan te bieden wat je wel kan op kleine schaal en al direct, dezelfde dag nog. Je eigen gezondheid en dat van je gezin, je kinderen, is een begin om ook bewust te zijn ten opzichte van vaccins en farmacie.

Sinds kort zijn de lezingen veranderd, niet meer alleen over vaccins en dat is tot nu toe in goede aarde gevallen.

Een ieder is vrij om een afspraak met ons te maken en hoe dat kan kun je lezen bij onze agenda.

Wat ook bijzonder is, is het contact met Lara Masanowa Tatja. Zij is schrijfster van het boekje: "Ik en kanker, genezen op eigen kracht".

Nadat ik haar boek recentelijk had gelezen heb ik contact gezocht en nu zullen wij samen een lezing verzorgen ergens eind maart. Dit idee is afgelopen week ontstaan en hoe en waar dat zal plaats vinden moet nog vorm krijgen.

Lara is genezen van borstkanker zonder hulp van het reguliere circuit, daar zij uit volle overtuiging wist dat het dan juist verkeerd met haar zou aflopen.

Zo komen we ook in gedachten bij dhr. Henk Trentelman die het boek "Chemo? Of kan ik zelf kiezen?" heeft geschreven.

Hoe kunnen dingen lopen zoals ze lopen? Na vorig jaar dat boek gelezen te hebben, heb ik de drive gekregen te doen wat wij nu doen.

Een jaar later, nu wij even stil staan bij het feit dat we een jaar bezig zijn, heb ik contact met Lara en door haar boek ben ik geïnspireerd geraakt ook deze weg in te slaan en zo is dat contact ontstaan. Allemaal bijzondere schakels en gebeurtenissen die heel waardevol zijn om te mogen meemaken. Ondanks alle ernstige zaken om ons heen is er genoeg om blij mee te zijn, blij om dit mee te mogen maken en mijn slogan is altijd: "Ik zie de bloemetjes ook nog bloeien... "

We maken er met elkaar weer een waardevol jaar van waar velen weer hun energie uit kunnen putten, hun beslissingen op kunnen baseren of gewoon hun angst door kunnen laten relativiseren. Angst is een slechte raadgever en er is genoeg wat ook de aandacht verdient naast alle grote vraagstukken.

Balans daar gaat het om in je leven, sla niet door in je gedachten in alleen maar zwartgallige verhalen, zware problemen en doemdenkerij.

Besef dat de natuur vele zaken voor ons heeft geregeld waar wij in deze tijden veel te gemakkelijk aan voorbij lopen. Velen zullen misschien in de lach schieten bij het volgende voorbeeld, maar een feit is het wel!

Wanneer je tegen een brandnetel op loopt en dit niet prettig voelt..... kijk om je heen! Wedden dat er in een straal van een paar meter weegbree groeit? Een plant met langwerpige bladeren, lange nerven en kleine aren als bloeiwijze vanaf het voorjaar. Als je een blad van deze plant plukt, kneust en over het branderige gevoel wrijft zal dit het vervelende gevoel verzachten.

Met andere woorden er is in de natuur veel meer geregeld en voorhanden dan wij denken en weten. En dat niet weten komt omdat dit soort wijsheden zijn weggestopt, belachelijk gemaakt worden en niet doorverteld.

Natuurlijke oplossingen zijn niet te patenteren dus in de ogen van de industrie waardeloos!

Nee dan kun je beter naar de commercie luisteren en naar hoofdpijn.nl gaan waar je het advies krijgt vooral bij je arts te rade te gaan om weer een lekker chemisch middelje tot je te nemen!

Tijdens onze lezingen reiken wij ook balans aan, kleine zaken die tot nadenken stemmen!

Onze agenda mag vol! Wie helpt? Wij zijn ook maar een schakel in het geheel en redden dat niet in ons eentje!

Dank aan allen die hun steentje al hebben bijgedragen en denk niet: "Ik ben al bewust dus het is genoeg!" Nee, help ook verder door de groep om je heen niets op te dringen maar tot nadenken te stemmen.

Dat is onze missie! Denk na voor je een besluit zult nemen! Wat je dan ook kiest, je hebt nagedacht en daar gaat het om!

Anneke Bleeker
Bergen NH

17 februari 2010